

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว The Development of Arabic Dialect Electronics Book for Tourism

Received 30 April, 2024

มูฮัมหมัดซาคี นิตีเมาะ¹ Muhammadzakee Niteemoh

Revised 30 May, 2024

รอมยี่ มอหิ^{2*} Romyi Morhi

Accepted 5 June, 2024

ริดวาน มะเต็ง³ Ridwan Madeng

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ได้เรียนรู้จากหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว และ 3) เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ต่อหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจังหวัดยะลา ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ในรายวิชาภาษาอาหรับเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 40 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ 1)แบบประเมินคุณภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น 2)แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้หนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้นี้หนังสือ ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาคุณภาพของหนังสือ

¹ อาจารย์สาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจฯ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Lecturer in Arabic for Business Faculty of Humanities Yala Rajabhat University

^{2*} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์สาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจฯ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Assistant Professor Lecturer in Arabic for Business Faculty of Humanities Yala Rajabhat University

e-mail: romyi.m@yru.ac.th

³ อาจารย์สาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจฯ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Lecturer in Arabic for Business Faculty of Humanities Yala Rajabhat University

ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับ ดี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 2) ผลการทดลองใช้หนังสือเล่มนี้กับนักศึกษาจำนวน 40 คน พบว่า ผลสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าผลสอบก่อนเรียน อยู่ที่ร้อยละ 67 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของหนังสือในการพัฒนาทักษะภาษาอาหรับของผู้เรียน 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 คิดเป็นร้อยละ 86.6

คำสำคัญ : การพัฒนาหนังสือ ภาษาอาหรับถิ่น การท่องเที่ยว

Abstract

The objectives of this research are: 1) to study and develop the quality an Arabic dialect book for tourism, 2) To compare the scores from the pre-test and post-test of third-year students in the Arabic language department of Yala Rajabhat University who used Arabic dialect book for tourism, and 3) to survey the satisfaction of students regarding their learning experience with the Arabic dialect book for tourism. The sample group used in this research was third-year students of Arabic language department, Yala Rajabhat University, Yala Province who registered 1st semester of academic year 2021 in the subject of Arabic for tourism, number 40 people using purposive sampling. The tools used to collect this data were: 1) dialect Arabic for tourism book. 2) pretest-posttest on the use of dialect Arabic words and expressions for tourism. 3) The questionnaire of student's satisfaction. The results of the research found that 1) The quality of dialect Arabic books for tourism was at a good level, calculated as an average of 3.91. 2) The results of testing the use of this book with 40 students found that the results of the post-test was higher than the pre-test results at 67 percent. 3) Students were satisfied with the book and the average score of satisfaction was 4.33 or 54 percent.

Keywords : Development of book, Arabic dialect, Tourism

1. บทนำ

สังคมโลกปัจจุบันนี้มีความเจริญก้าวหน้า และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อสื่อสารได้พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง รวมทั้งด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีการศึกษาไทยควรพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสารกันนั้นจำเป็นต้องมีภาษาเป็นสื่อกลางเพื่อให้เกิดความเข้าใจในแนวเดียวกัน นอกจากจะใช้ภาษาในกลุ่มเดียวกันแล้ว คนเราต้องติดต่อสื่อสารหรือแสดงความเข้าใจกับคนภายนอกกลุ่มอีกด้วย ภาษาอาหรับจัดเป็นภาษาที่มีผู้นิยมใช้กันมากในการติดต่อสื่อสารกับคนจำนวนมาก ภาษาอาหรับอาจจะไม่ใช่ภาษาที่คนไทยคุ้นเคยกันมากนัก แม้ทั่วโลกจะมีจำนวนผู้ใช้ภาษาอาหรับอยู่ที่ 422 ล้านคน แต่ส่วนใหญ่จะใช้ในตะวันออกกลาง โดยประชากรศาสตร์เผยว่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา การใช้ภาษาอาหรับเติบโตขึ้นถึง 2500 เปอร์เซ็นต์ ภาษาอาหรับเป็นภาษาของตะวันออกกลาง ซึ่งเติบโตด้วยธุรกิจน้ำมันและก๊าซ แต่ไม่จำกัดอยู่เพียงแค่ธุรกิจประเภทนี้ เท่านั้น ยังรวมถึงด้านการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน และด้านแฟชั่นอีกด้วย (bilingua.io, 2019) และในประเทศไทย แต่ละปีมีจำนวนนักท่องเที่ยวไม่น้อยที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย หนึ่งในนั้นคือ ชาวตะวันออกกลาง ซึ่งใช้ภาษาอาหรับในการติดต่อสื่อสาร ภาษาอาหรับจึงกลายเป็นภาษาที่มีบทบาทต่อสังคมไทยอย่างมาก ใช้ในการประกอบธุรกิจ เช่น มักคาร์ท์ ล่ามในโรงพยาบาล พนักงานต้อนรับในโรงแรม และอาชีพอื่น ๆ อีกมากมายนางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร รมว.การท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเดินทางเข้าร่วมงาน “อราเบียน ทราเวล มาร์เก็ต หรือเอทีเอ็ม 2015” และเป็นประธานในงาน “Discover Thainess 2015 Networking Lunch” ที่ ททท.จัดขึ้นเพื่อเป็นเจ้าภาพเลี้ยงบรรดาผู้ประกอบการท่องเที่ยวและสื่อมวลชนในภูมิภาคตะวันออกกลาง ได้ให้ความเห็นถึงการทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวมุสลิม หรือเป็นตลาดท่องเที่ยวฮาลาล ว่าจริงๆ ขณะนี้ก็เป็นอยู่แล้ว เพราะประเทศไทยมีหลายสิ่งที่คนมุสลิมชอบมาก เพียงแต่ยังไม่ใช้เบอร์หนึ่ง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) ฉะนั้น จึงต้องหันมาพัฒนามาตรฐานสินค้าต่างๆ ในการรองรับตลาดมุสลิม โดยเฉพาะการผลิตอาหารฮาลาลซึ่งขณะนี้ประเทศไทยมีความใส่ใจในธุรกิจฮาลาล โดยเข้าไปสร้างมาตรฐานฮาลาลในโรงแรมและสถานประกอบการต่างๆ นอกเหนือจากนั้น จังหวัดกระบี่ได้ประกาศเป็น “ดรีม เดสติเนชั่น ออฟ มุสลิม” หรือดินแดนในฝันของชาวมุสลิม ขณะที่จังหวัดภูเก็ตประกาศเป็นศูนย์อาหารฮาลาล จึงมีความมั่นใจว่าประเทศไทยจะเป็น “มุสลิม เฟรนด์ลี่เดสติเนชั่น” ได้ “นักท่องเที่ยวในภูมิภาคตะวันออกกลางถือเป็นนักท่องเที่ยว

คุณภาพ ชอบซื้อปิ้งสินค้าแบรนด์เนม ตลอดจนสินค้าอุปโภคบริโภค อีกทั้งประเทศไทยยังมีส่วนสนุกสนาน ภูเก็ตแพนตาซี ซาฟารีเวิลด์ ที่รองรับนักท่องเที่ยวที่มาเป็นครอบครัวได้ เหตุผลนี้จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในอัตราสูง และยังมีกลุ่มที่เดินทางมาเพื่อใช้บริการรักษาพยาบาล ทำให้ธุรกิจเมดิคัล ทัวริซึม มีอัตราการเติบโตสูง เนื่องจากประเทศไทยสามารถให้การรักษาระดับเวิลด์คลาสได้” (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2562) จากนโยบายของประเทศไทยที่ต้องการผลักดันให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพระดับนานาชาติทำให้ชาวต่างชาติต่างหลั่งไหลเข้ามารักษาสภาพในประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะกลุ่มลูกค้าจากประเทศอาหรับ โดยการดูแลสุขภาพของประเทศไทยมีจุดเด่น ด้านการให้บริการที่เป็นเลิศและค่าบริการที่ถูกมาก เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสิงคโปร์ เกาหลีใต้ หรือยุโรป อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาข้อมูลจากสถานประกอบการ และจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัญหาของการทำธุรกิจสุขภาพ และการท่องเที่ยว คือ บุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการแก่ลูกค้าชาวอาหรับขาดทักษะทางภาษาอาหรับถิ่นเบื้องต้น ซึ่งธรรมชาติของลูกค้าชาวอาหรับจะชอบพูดภาษาอาหรับถิ่นมากกว่าภาษาอาหรับมาตรฐาน (บทสัมภาษณ์ผู้จัดการฝ่ายการตลาดอาหรับโรงพยาบาลเกษมราษฎร์, 2566) ซึ่งหากบุคลากรทางการแพทย์และเจ้าหน้าที่ธุรกิจท่องเที่ยวสามารถสื่อสารภาษาอาหรับถิ่นเบื้องต้นได้ เช่น การทักทาย การอำลา การสนทนาในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ก็จะสามารถสร้างความประทับใจให้ลูกค้าชาวอาหรับได้ และจะส่งผลให้เกิดการมาใช้บริการซ้ำในอนาคต เมื่อกลับมามองและทบทวนวรรณกรรมในประเทศไทยที่ผ่านมา จะพบว่าส่วนใหญ่จะเน้นและให้ความสำคัญกับสถานการณ์การเรียนรู้และการใช้ภาษาอาหรับในบริบทที่ค่อนข้างเป็นทางการ (Dulyawit, 2018) กล่าวคือ หากเป็นประเด็นการศึกษาการวิจัยภาษาอาหรับก็มักจะมุ่งเน้นวิจัยในชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนภาษาอาหรับ หรือความพึงพอใจของนายจ้าง (Romyi, 2017) หรือหากเป็นการผลิตหนังสือ หรือตำรา ก็จะเน้นด้านไวยากรณ์ภาษาอาหรับ หรือการสนทนาภาษาอาหรับที่เป็นทางการ หรือภาษาอาหรับมาตรฐาน (Wilailak wisarat, 2022) แนวทางการศึกษาดังกล่าวมีสิ่ง ที่ขาดหายไป นั่นคือการผลิตหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือการวิจัยที่เน้นภาษาอาหรับถิ่นเบื้องต้น จากการศึกษาวรรณกรรมในระบบสารสนเทศในอินเทอร์เน็ต หรือในร้านหนังสือต่าง ๆ ในประเทศไทยพบว่า หนังสือภาษาอาหรับถิ่นเบื้องต้นมีเขียนน้อยมาก หนังสือภาษาอาหรับส่วนใหญ่ที่มีขายตามร้านหนังสือจะเน้นในเรื่องภาษาอาหรับมาตรฐาน หรือภาษาอาหรับทางการ และไวยากรณ์อาหรับ ส่วนวรรณกรรม หนังสือ

หรือสื่อที่เป็นภาษาอาหรับถิ่น มีน้อยมาก ในขณะที่ความต้องการศาสตร์ด้านนี้มีแนวโน้มที่สูงขึ้น คณะวิจัยจึงเห็นความสำคัญจำเป็นที่จะต้องพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) ด้านภาษาอาหรับถิ่น

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เรียนด้วยหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
3. เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้นี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

3. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. มีหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน
2. สามารถนำหนังสือที่มีคุณภาพไปใช้ในการอบรมเจ้าหน้าที่ หรือบุคลากร ของบริษัทนำเที่ยว

4. ทบทวนวรรณกรรม

ภาษาอาหรับถิ่น

ภาษาอาหรับเป็นภาษาที่มีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยมและจะถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ภาษาอาหรับถูกจัดอันดับเป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดอันดับ 5 ของโลก และเป็น 1 ใน 6 ภาษาสำคัญที่ใช้ในสหประชาชาติ ภาษาอาหรับได้ใช้เป็นภาษาราชการใน 26 ประเทศ ดังนี้ แอลจีเรีย บาห์เรน คอโมโรส ซาอุดีอาระเบีย อิรัก อิสราเอล จอร์แดน คูเวต เลบานอน ลิเบีย มอริเตเนีย โมร็อกโก โอมาน ปาเลสไตน์ กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย ซูดาน ซีเรีย ตูนิเซีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน มาลี เซเนกัล นอกจากนี้ ยังใช้เป็นภาษากลุ่มน้อยในประเทศอื่น ๆ อีกมากมาย ภาษาอาหรับที่ใช้ในเอกสารราชการจะเป็นภาษาอาหรับมาตรฐานที่ประเทศอาหรับทุกประเทศสามารถที่จะสื่อสารได้ และเป็นภาษาที่ใช้ในการศึกษาอีกด้วย นอกจากนี้ประเทศอาหรับแต่ละประเทศยังมีภาษาถิ่นที่ใช้สื่อสารในแต่ท้องถิ่น

เช่น การทักทายยามเช้า สบายดีไหม ภาษาอาหรับถิ่นอียิปต์จะพูดว่า “อิซซัยยัก” ในขณะที่อาหรับซาอุดีอาระเบีย จะพูดว่า “กิฟฮาลัก” และอาหรับแถบซามซีเรีย จะพูดว่า “อิซโซลัก” เป็นต้น ซึ่งคนอาหรับมักจะชอบพูดภาษาอาหรับถิ่น (عامية) มากกว่า ภาษาอาหรับมาตรฐาน หรือภาษาอาหรับราชการ (فصحى)

ความหมายของภาษาอาหรับถิ่น เป็นภาษาอาหรับที่ใช้พูดในชีวิตประจำวันของท้องถิ่น หรือเผ่าต่าง ๆ ของกลุ่มประเทศอาหรับ นักวิชาการหลายท่านได้รวบรวมภาษาอาหรับถิ่นของแต่ละพื้นที่และจำแนกเป็นกลุ่ม ๆ ใหญ่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มกว้าง ๆ ได้แก่ ภาษาอาหรับถิ่นอ่าวเปอร์เซีย ภาษาอาหรับถิ่นซามี ภาษาอาหรับถิ่นแถบแอฟริกาเหนือ ภาษาอาหรับถิ่นอียิปต์ (Basyar Ahmad Timur, 2019) ผู้วิจัยจึงเลือกภาษาถิ่นที่คนอาหรับนิยมมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งมีทั้งหมด 7 ภาษาถิ่น จาก 4 กลุ่มภาษาถิ่นดังกล่าว ได้แก่ ภาษาอาหรับถิ่นคูเวต, ซาอุดีอาระเบียเป็นตัวแทนของภาษาถิ่นอ่าวเปอร์เซีย, อียิปต์ เป็นตัวแทนภาษากลุ่มอียิปต์, จอร์แดน, ซีเรีย เป็นตัวแทนกลุ่มซามี และตูนิเซีย, โมร็อกโก เป็นตัวแทนภาษากลุ่มแถบแอฟริกาเหนือ เพราะเห็นว่ากลุ่มประเทศอาหรับทั้ง 7 ประเทศนี้ เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางมาประเทศไทยมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนประเทศแถบอ่าวเปอร์เซียก็จะมีคล้ายคลึงกันมาก เช่น ประเทศกาตาร์ บาห์เรน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โอมาน คูเวต และซาอุดีอาระเบีย เป็นต้น คณะวิจัยจึงเลือกประเทศคูเวต และซาอุดีอาระเบีย เป็นตัวแทนของกลุ่มภาษาอาหรับอ่าวเปอร์เซีย โดยคณะวิจัยเลือกวิธีการนำเสนอเนื้อหาเป็นบท ๆ ในแต่ละบท ก็จะเป็นภาษาอาหรับถิ่นของแต่ละประเทศ และในแต่ละบทจะประกอบด้วยสำนวนบทสนทนา ภาษาอาหรับถิ่นเบื้องต้นที่ใช้ในการบริการการท่องเที่ยว คำศัพท์ และความหมายภาษาไทย พร้อมคำอ่าน โดยจะแบ่งตามสำเนียงของแต่ละประเทศเป็น 7 บทด้วยกัน คือ

1. หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศคูเวต
2. หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศซาอุดีอาระเบีย
3. หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศซีเรีย
4. หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศอียิปต์
5. หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศโมร็อกโก
6. หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศจอร์แดน
7. หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศตูนิเซีย

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับ

การเข้ามาของเทคโนโลยีทำให้ระบบการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันเปลี่ยนไป มีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นออนไลน์มากขึ้น เช่น E-learning, Google Classroom, Zoom และ E-book เป็นต้น การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ E-book ถือเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่มีความนิยมในยุคปัจจุบัน ด้วยข้อดีหลายอย่างของ E-book เช่น สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา สามารถเรียนในบทไหนก่อนก็ได้ตามความสนใจ และมีหน้าตาที่น่าสนใจ เป็นต้น ทำให้ E-book ได้มีการพัฒนาในหลากหลายสาขาวิชา

ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book)

E-book ย่อมาจากคำว่า Electronic Book หมายถึงหนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ e-book จะเป็นพัสดุห้องสมุดยุคใหม่ที่เปลี่ยนจากรูปแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นหนังสือที่ผลิตจากการเขียนหรือพิมพ์ตัวอักษรหรือภาพกราฟิกลงในแผ่นกระดาษหรือวัสดุชนิดอื่น ๆ เพื่อบันทึกเนื้อหาสาระในรูปตัวหนังสือ รูปภาพ หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น ที่ใช้กันปกติทั่วไป จากอดีตถึงปัจจุบัน และนำเสนอเนื้อหาสาระทั้งหมดเป็นสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ในรูปสัญญาณดิจิทัลลงในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ เช่น แผ่นซีดีรอม ปาล์มบุค หนังสือในระบบเครือข่าย (Online book) หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์รูปแบบอื่น ๆ ซึ่งรวมเรียกว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-book (จิระพันธ์ เดมะ 2545) กิดานันท์ มลิทอง (2548, น.203) ได้ให้ความหมาย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อ ประเภทหนึ่งในกลุ่มสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีทั้งวารสาร หนังสือพิมพ์ สารานุกรม ฯลฯ โดยการแปลงเนื้อหาด้วยซอฟต์แวร์โปรแกรมประมวลคำให้เป็นรูปแบบ PDF (Portable Document File) เพื่อสะดวกในการอ่านด้วยโปรแกรมสำหรับการอ่านหรือส่งผ่านอินเทอร์เน็ต ไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2551) กล่าวว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หรืออีบุ๊ก (e-book e-Book , eBook , EBook) เป็นคำภาษาต่างประเทศ ย่อมาจากคำว่า Electronic Book หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็น แฟ้มข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่สามารถอ่านเอกสารผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์ คุณลักษณะของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ต่าง ๆ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับผู้เรียนได้นอกจากนั้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สามารถแทรกภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว แบบทดสอบ และสามารถสั่งพิมพ์เอกสารได้ตามต้องการ ออกทางเครื่องพิมพ์ได้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือ

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถปรับปรุงข้อความให้ทันสมัยตลอดเวลา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ไม่มีในหนังสือธรรมดาทั่วไป สรุปได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่สร้างขึ้นด้วยคอมพิวเตอร์ บรรจุ เนื้อหาที่เป็นตัวอักษร หรืออาจมีภาพ เสียง กราฟฟิก วิดิทัศน์ ภาพเคลื่อนไหว ต่อเนื่อง และสื่อประสมอื่น ๆ หรือเชื่อมโยงไปยังหนังสือเล่มอื่นหรือแหล่งข้อมูลภายนอกได้ โดยเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่สามารถอ่านและดูบนเครื่องคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพาอื่น ๆ ทั้งในระบบ ออนไลน์และออฟไลน์

ประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)

Barker (จิระพันธ์ เตมะ 2545: 5; อ้างอิงจาก Baker 1992) ได้ดำเนินการแบ่งประเภทหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ออกเป็น 11 ประเภท ดังนี้ คือ

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือหรือแบบตำรา (Textbook) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้ เน้นการจัดเก็บและนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือ และภาพประกอบในรูปแบบหนังสือปกติที่พบเห็นทั่วไป หลักหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการแปลงหนังสือจากสภาพสิ่งพิมพ์ปกติเป็นสัญญาณดิจิทัล เพิ่มศักยภาพเดิมการนำเสนอการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยศักยภาพของคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน เช่น การเปิดหน้าหนังสือ การสืบค้น การคัดลอก เป็นต้น
2. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสืออ่าน เป็นหนังสือมีเสียงคำอ่าน เมื่อเปิดหนังสือจะมีเสียงอ่าน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ประเภทนี้เหมาะสำหรับเด็กเริ่มเรียน หรือ สำหรับฝึกออกเสียง หรือ ฝึกพูด (Taking books) เป็นต้น
3. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือภาพนิ่ง (Static Picturebooks) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณลักษณะหลักเน้นจัดเก็บข้อมูล และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพนิ่งหรืออัลบั้มภาพเป็นหลัก เสริมด้วยการนำศักยภาพของคอมพิวเตอร์มาใช้ในการนำเสนอ เช่น การเลือกภาพที่ต้องการ การขยายหรือย่อขนาดของภาพหรือตัวอักษร
4. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือภาพเคลื่อนไหว
5. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือสื่อประสม (Multimedia Books)
6. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือสื่อหลากหลาย (Polymedia Books)
7. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือเชื่อมโยง (Hypermedia Book)
8. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสืออัจฉริยะ

9. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือทางไกล

10. ประเภทนี้มีคุณลักษณะหลัก ๆ คล้ายกับ Hypermedia Electronic Book แต่เน้นการเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลภายนอกผ่านระบบเครือข่าย (Online Information Resource)

11. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือไซเบอร์สเปส (Cyberspace Book) หนังสือชนิดนี้มีลักษณะเหมือนกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลาย ๆ แบบ ที่กล่าวมาแล้วมาผสมกัน

ขั้นตอนการออกแบบและผลิตหนังสือออนไลน์ (e-book)

ขั้นตอนการออกแบบและผลิตหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แบ่งได้เป็น 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาที่จะทำหนังสือออนไลน์ เป็นขั้นตอนแรกที่จะสร้างหนังสือออนไลน์ โดยการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาที่จะนำมาทำหนังสือออนไลน์ ซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหนังสือที่จะสร้างด้วย
2. การออกแบบการดำเนินเรื่อง (flowchart) เพื่อกำหนดองค์ประกอบและขั้นตอนการเข้าสู่ส่วนต่าง ๆ ของหนังสือออนไลน์
3. การเขียนบทดำเนินเรื่อง (Story board) หมายถึงการเขียนเรื่องราวของบทเรียนที่ประกอบด้วยเนื้อหาบทต่าง ๆ ที่ได้มาจากการวิเคราะห์
4. การเลือกโปรแกรมหลักและโปรแกรมเสริมในการสร้างหนังสือออนไลน์
5. การสร้างหนังสือออนไลน์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
6. การหาประสิทธิภาพของหนังสือออนไลน์ (จิระพันธ์ เดมยะ 2545)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำหนังสือ และหนังสือออนไลน์ ดังนี้

สิริภัทร เมืองแก้ว และกุลสิรินทร์ อภิรัตน์วรเดช (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ E-book รายวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน (ภาษาจีน) สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ปีการศึกษา 2559 จำนวน 70 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาและวัฒนธรรม

เพื่อนบ้าน (ภาษาจีน) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ E-book รายวิชาภาษา และวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน (ภาษาจีน) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ 81.38/82.50 นิสิตมีผลการเรียนหลังการใช้หนังสือที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.29$)

สุทิน โรจน์ประเสริฐ (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพโฆษณา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วย e-book กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้เลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นนักศึกษาภาคค่ำทั้งหมดของคณะนิเทศศาสตร์ ที่เรียนรายวิชาการถ่ายภาพเพื่อการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ จำนวนทั้งหมด 25 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.48$) และหนังสือมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ 81.67/84.89 และมีผลความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$)

สุรัสวดี นราพงศ์เกษม (2559) ได้ศึกษาผลการสร้างหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรม สำหรับเยาวชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง และประเมินคุณภาพหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับเยาวชนมุสลิม ในสามจังหวัดชายแดนใต้และศึกษาความพึงพอใจของเยาวชนที่มีต่อหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรมสำหรับเยาวชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนใต้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ เยาวชนมุสลิม อายุ 7-12 ขวบ ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวน 30 คน โดยการเลือกกลุ่ม ตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของหนังสือนิทานส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรมสำหรับเยาวชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนใต้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.21) และความพึงพอใจของเยาวชนที่มีต่อหนังสือนิทานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับ เยาวชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนใต้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.13)

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาและพัฒนาคุณภาพหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาภาษาอาหรับที่ได้เรียนรู้จากหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวและเพื่อสำรวจความพึงพอใจในการเรียนภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอวิธีดำเนินการศึกษาตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. ขั้นตอนการดำเนินงาน

5.กลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยเน้นการทดลอง ซึ่งกลุ่มเป้าหมาย คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เรียนอยู่ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

6.เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยประกอบด้วย

- 6.1 แบบประเมินคุณภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
- 6.2 แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้หนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
- 6.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้นหนังสือ

7.วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ดังนี้

7.1 แบบประเมินคุณภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2545:96) มีการให้คะแนนระดับคุณภาพของหนังสือ ดังนี้

คุณภาพน้อยที่สุด ให้คะแนนเป็น 1 คะแนน

คุณภาพน้อย ให้คะแนนเป็น 2 คะแนน

คุณภาพปานกลาง ให้คะแนนเป็น 3 คะแนน

คุณภาพมาก ให้คะแนนเป็น 4 คะแนน

คุณภาพมากที่สุด ให้คะแนนเป็น 5 คะแนน

หลังจากนั้นนำคะแนนการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมารวมกัน
หารด้วยจำนวนข้อจึงได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง คุณภาพน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง คุณภาพน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง คุณภาพปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง คุณภาพมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง คุณภาพมากที่สุด

จากนั้นนำคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมา
วิเคราะห์เพื่อนำไปพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือ

7.2 แบบทดสอบทักษะภาษาอาหรับ โดยการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
(Validity) โดยได้คะแนนค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทุกข้อและหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร
KR 20 โดยการทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลพบว่า ค่าความเชื่อมั่น
ได้เท่ากับ 0.92 สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

7.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า
5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านเนื้อหาบทเรียน จำนวน 5 ข้อ ด้านภาพประกอบ จำนวน 5 ข้อ
และด้านรูปเล่ม จำนวน 5 ข้อ ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยให้
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาค่า IOC ผลพบว่า แบบประเมินความพึงพอใจ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.68-
1.00 ผ่านเกณฑ์การพิจารณาทุกข้อ สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

8.การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบข้อมูล โดยมีรายละเอียดในแต่ละกระบวนการ คือ การค้นคว้าหาข้อมูลเนื้อหาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการบริการการท่องเที่ยว และข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอาหรับถิ่นของแต่ละประเทศ เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลที่ได้มาสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่น ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. สร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
2. ประเมินคุณภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
โดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาความเหมาะสมและตรวจสอบความถูกต้อง
3. นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินคุณภาพ
นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ที่เรียนอยู่ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน
4. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอาหรับของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบ
ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยจะประเมินทั้งก่อนและหลังเรียน (Pre-test and Post-test)
5. และประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏยะลา ที่เรียนอยู่ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คนที่ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์
ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว สถิติที่ใช้
ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้แบบสอบถามชนิด
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2545) มีการให้คะแนนระดับ
คุณภาพของหนังสือ จากนั้นนำคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และข้อเสนอแนะจาก
ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือ
2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอาหรับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า dependent t-test

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

9. ผลการศึกษา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อสร้างและหาคุณภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

หนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาสังเคราะห์เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาถิ่นที่เลือกเป็นภาษาถิ่นที่มีความสำคัญและมีความสำคัญต่อการทำงานในอนาคต โดยเฉพาะงานบริการสุขภาพ เนื่องจากผลการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า ชาวอาหรับมีความสนใจในบริการสุขภาพของประเทศไทยสูงมาก และภาษาถิ่นคือภาษาที่สามารถมัดใจคนอาหรับได้ (สาริกา คำสุวรรณ, 2559) ซึ่งจากการศึกษาด้านภาษาถิ่นอาหรับพบว่าภาษาถิ่นได้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ใหญ่ ได้แก่ ภาษาถิ่นอ่าวเปอร์เซีย ภาษาถิ่นแถบแอฟริกา ภาษาถิ่นอียิปต์ และภาษาถิ่นดิมช์ ผู้วิจัยจึงเลือกภาษาถิ่นที่คนอาหรับนิยมมาท่องเที่ยวประเทศไทย ซึ่งมีทั้งหมด 7 ภาษาถิ่น จาก 4 กลุ่มภาษาถิ่น ดังนี้ ภาษาอาหรับถิ่นคูเวต, ซาอุดีอาระเบียเป็นตัวแทนของภาษาถิ่นอ่าวเปอร์เซีย, อียิปต์ เป็นตัวแทนภาษากลุ่มอียิปต์, จอร์แดน, ซีเรีย เป็นตัวแทนกลุ่มชามิ และตูนิเซีย, โมร็อกโก เป็นตัวแทนภาษากลุ่มแถบแอฟริกาเหนือ ซึ่งได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาตามกระบวนการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และผลของการพัฒนาหนังสือ มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยรวม	ผลลัพธ์
3.91	ดี

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาคุณภาพของหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับ ดี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เรียนด้วยหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

รอบ	ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (post-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
ค่าเฉลี่ย	15.45	19.95
ร้อยละ	52%	67%

ผลการทดลองใช้หนังสือเล่มนี้กับนักศึกษาจำนวน 40 คน พบว่า ผลสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าผลสอบก่อนเรียน อยู่ที่ร้อยละ 67 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของหนังสือในการพัฒนาทักษะภาษาอาหรับของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับเพื่อการท่องเที่ยว

ค่าเฉลี่ยรวม	ผลลัพธ์	ร้อยละ
4.33	มาก	86.6

ผลวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหนังสือ เล่มนี้ทั้งโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 คิดเป็นร้อยละ 86.6 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาของสำนวนบทสนทนา อ่านออกเสียงง่าย และเหมาะสมและด้วยรูปแบบนี้มีการจัดเรียงเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ ทำให้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน จึงทำให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้สำนวน บทสนทนาภาษาอาหรับถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง

10.สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาข้างต้น พอที่จะสรุปได้ว่าดังนี้ 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นที่คณะวิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ 1.1) ด้านการพัฒนาหนังสือ มีเนื้อหาภาษาอาหรับถิ่นของ 7 ประเทศ บนพื้นฐานการแบ่งกลุ่มของนักวิชาการหลายท่านที่ได้รวบรวมภาษาอาหรับถิ่นของแต่ละพื้นที่และจำแนกเป็นกลุ่ม ๆ ใหญ่ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มกว้าง ๆ (Basyar Ahmad Timur, 2019) ได้แก่ ภาษาอาหรับถิ่นอ่าวเปอร์เซีย ภาษาอาหรับถิ่นซาฮี ภาษาอาหรับถิ่นแถบแอฟริกาเหนือ ภาษาอาหรับถิ่นอียิปต์ (Basyar Ahmad Timur, 2019) ผู้วิจัยจึงเลือกภาษาถิ่นที่คนอาหรับนิยมมาท่องเที่ยวประเทศไทย ซึ่งมีทั้งหมด 7 ภาษาถิ่น จาก 4 กลุ่มภาษาดังกล่าว

ได้แก่ ภาษาอาหรับถิ่นคูเวต, ซาอุดีอาระเบียเป็นตัวแทนของภาษาถิ่นอ่าวเปอร์เซีย, อียิปต์เป็นตัวแทนภาษากลุ่มอียิปต์, จอร์แดน, ซีเรีย เป็นตัวแทนกลุ่มชามิ และตูนิเซีย, โมร็อกโกเป็นตัวแทนภาษากลุ่มแอฟริกาเหนือ เพราะเห็นว่ากลุ่มประเทศอาหรับทั้ง 7 ประเทศนี้เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางมาประเทศไทยมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนประเทศแถบอ่าวเปอร์เซียก็มีความคล้ายคลึงกันมาก เช่น ประเทศกาตาร์ บาห์เรน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โอมาน คูเวต และซาอุดีอาระเบีย เป็นต้น คณะวิจัยจึงเลือกประเทศคูเวต และซาอุดีอาระเบีย เป็นตัวแทนของกลุ่มภาษาอาหรับอ่าวเปอร์เซีย โดยคณะวิจัยเลือกวิธีการนำเสนอเนื้อหาเป็นบท ๆ ในแต่ละบทก็จะเป็นภาษาอาหรับถิ่นของแต่ละประเทศ และในแต่ละบทจะประกอบด้วยสำนวนบทสนทนา ภาษาอาหรับถิ่นเบื้องต้นที่ใช้ในการบริการการท่องเที่ยว คำศัพท์ และความหมายภาษาไทยพร้อมคำอ่าน โดยจะแบ่งตามสำเนียงของแต่ละประเทศเป็น 7 บท และได้นำมาพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ตามกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาของ Baker (1992) 1.2) ด้านคุณภาพของหนังสือที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดี 3.91 ซึ่งถือว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอาหรับถิ่นให้กับผู้เรียน 2) ผลการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่เรียนรายวิชาภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษา พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่นส่งผลต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียน 3) และผลการศึกษาจากแบบสอบถามความพึงพอใจ ก็พบว่า อยู่ในระดับมาก (4.33) แสดงว่านักศึกษาพอใจกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอาหรับถิ่น

ผลการศึกษาที่ปรากฏสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องของ วิลดา ศรีทองกุล (2565) ปวร่าย เรื่องมณี (2549) ที่พบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดและผู้เรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้น้ำเสียงอิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อผสมมีในระดับมาก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้จึงชี้ให้เห็นว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาของผู้เรียน

11. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนางานบริการคือ

1. พนักงานบริการด้านการท่องเที่ยวที่สนใจควรมีทักษะพื้นฐานด้านภาษาอาหรับถิ่นเพื่อทำให้ง่ายในการศึกษา

2. นักศึกษาที่สนใจควรศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในสำนวนบทสนทนาภายในเล่มนี้

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). *รายงานประจำปี 2559*. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548) *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ไกรพ เจริญโสภ. (2554). *หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ e-book วิชาการพิมพ์ดิจิทัลสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา* (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- จิระพันธ์ เดมะ. (2545). *หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ Electronic Book*, วิทยบริการ. 13(1)
- ขอและห์ มูฮิบุดดิน อะห์หมัด (1998) *หลักการสอนภาษาอาหรับ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงริยาด: สำนักพิมพ์ดารฮุดา
- ตออีมะห์ รุสดี อะห์หมัด (1998) *การออกแบบหลักสูตรการสอนภาษาอาหรับ*. กรุงไคโร: สำนักพิมพ์ดาร์ลุฟิกร
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2562). *รายงานภาวะเศรษฐกิจไทย ปี 2562*. กรุงเทพมหานคร
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ไพฑูรย์ ศรีพี ว. (2551). e-book *หนังสือพูดได้*. กรุงเทพมหานคร: ฐานบุ๊คส์.
- พิจิตร ธงพานิช. (2560). *วิชาการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- รวมยี่ มอหิ. (2560). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับโดยใช้นวัตกรรมหนังสือการ์ตูนที่บูรณาการกับวัฒนธรรมสามจังหวัดชายแดนใต้กรณีศึกษา : โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้* (รายงานผลการวิจัย). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- วิลดา ศรีทองกุล. (2565). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อผสมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทราปราการ.วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีที่16 ฉบับที่ 1*
- สาริกา คำสุวรรณ. (2559) *พฤติกรรมการใช้บริการทางการแพทย์ในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจากตะวันออกกลาง มุมมองจากผู้ให้บริการทางการแพทย์* วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์ 4(9). 25-39

- สิริภัทร เมืองแก้ว และกุลสิรินทร์ อภิรัตน์วรเดช (2561). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ E-book รายวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน (ภาษาจีน) สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา* ศึกษาศาสตรสาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2(1)
- สิรินธร วชิรพืชผลและจกมล จันทรเรือง.(2558). *การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่องการใช้งาน อินเทอร์เน็ตโดยเทคนิคการเรียนรู้แบบปรับเหมาะกับความสามารถของนักเรียน. การประชุมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ครั้งที่ 11.*
- สุจิรา จิรจรัสตระกูล. (2552). *การสร้างหนังสือการ์ตูนเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนคำยากสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ประถมศึกษา).* เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุทิน โรจน์ประเสริฐ. (2552). *การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพโฆษณา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.*
- สุรัสวดี นรพงศ์เกษม (2559). *ผลการสร้างหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับเยาวชนมุสลิมในสาม จังหวัดชายแดนใต้ ในเอกสารการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 5 ประจำปี 2559. วันที่ 24-26 เมษายน 2559 หน้า 382-389 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*
- Barker, Philip. (1992). *Electronic Books and Libraries of the Future*, The Electronic Library. 10(July 1992): 139-149.
- Barker, Philip and Manji, Karim. (1992). *Designing Electronic Books, Educational and Training Technology International*. 28 (November, 1991): 272-280.
- Basyar Ahmad Timur. (2019) *Arab dialect*. York House: UK.
- Dick W. & Carey. (1996). *The Systematic Design of Instruction*, 4th Ed. New York: Haper Collins College Publishers.
- Dulyawit. (2018). *The insight of language community into teaching Arabic language: The issue of diglossia*. The proceeding report in human science and social science 12th : 39-56. Faculty of Humanity, Ramkhamhaeng University.
- Romyi.(2017) .*Student's needs of pursuing higher education in Arabic language program in three Southern provinces of Thailand, 2016-2017 A.D.* In The 4th YRU national and international conference in Islamic education and

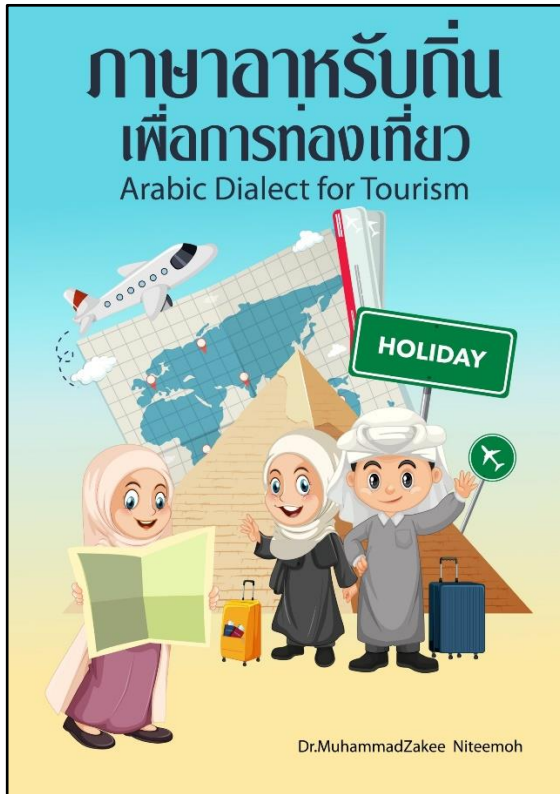

educational development (The 4th YRU-IEED 2017: Future and challenge)
:761-773

Wilailak Wisatrat,Dulyawit Naknawa.(2022).*The Approach to Develop Arabic Learning for General Speaker: a Synthesis from Arabic Learning Handbook for Ordinary People*, Journal of Letters Volume 52 Number 1 (December 2022) :
86 - 103

ภาคผนวก

คำนำ

ภาษาอาหรับถิ่น เป็นภาษาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารกับชาวอาหรับ เพราะส่วนใหญ่ชาวอาหรับมักจะสื่อสารด้วยภาษาอาหรับถิ่นมากกว่าภาษาอาหรับกลาง และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับงานด้านบริการ เช่น งานบริการด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม หนังสือเล่มนี้จึงได้สร้างขึ้น เพื่อผู้อ่านได้เรียนรู้ หลักการใช้คำหรือสำเนียงภาษาอาหรับถิ่นจากหลายประเทศ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอาหรับถิ่นให้มากยิ่งขึ้น เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ จะประกอบไปด้วย หลักการใช้คำ และสำนวนภาษาอาหรับถิ่น 7 สำเนียง หรือ 7 ประเทศ ด้วยกัน ได้แก่ ประเทศซาอุดีอาระเบีย คูเวต ซิเรีย ซีอีพี โมร็อกโก จอร์แดน และตูนิเซีย โดยจะเพิ่มคำอ่าน และคำแปลเป็นภาษาไทย เพื่อให้ผู้อ่านเรียนรู้ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้ จะตอบภัยความต้องการของผู้ที่สนใจเรียนรู้ ภาษาอาหรับถิ่นและเป็นประโยชน์สำหรับเยาวชน นักเรียน นักศึกษา สถานศึกษา สถานประกอบการ และผู้ที่สนใจ หากมีข้อเสนอแนะประการใด ขอได้แจ้งให้ผู้เขียนได้ทราบเพื่อจะได้พัฒนาหนังสือ ภาษาอาหรับถิ่นครั้งต่อไป ขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ดร.มูฮัมหมัดซากี นิตีเมาะห์

ก

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญต่อ	ค
บทที่ 1 ภาษาอาหรับสำเนียงคูเวต	
บทสนทนา การแนะนำตัว	1
บทสนทนา ณ โรงพยาบาล	4
หลักการใช้นำเนียงคูเวต	7
บทที่ 2 ภาษาอาหรับสำเนียงซาอุดีอาระเบีย	
บทสนทนา การแนะนำตัว	11
บทสนทนา ณ ห้างเสื้อผ้า	14
หลักการใช้นำเนียงซาอุดีอาระเบีย	17
บทที่ 3 ภาษาอาหรับสำเนียงซีเรีย	
บทสนทนา การแนะนำตัว	21
บทสนทนา ณ กิตติาคาร	24
หลักการใช้นำเนียงซีเรีย	26
บทที่ 4 ภาษาอาหรับสำเนียงอียิปต์	
บทสนทนา การแนะนำตัว	31
บทสนทนา ณ โรงแรม	34
หลักการใช้นำเนียงอียิปต์	37

ข

สารบัญต่อ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 5 ภาษาอาหรับสำเนียงโมร็อกโก	
บทสนทนา การแนะนำตัว	41
บทสนทนา ณ สนามบิน	44
หลักการใช้นำเนียงโมร็อกโก	46
บทที่ 6 ภาษาอาหรับสำเนียงจอร์แดน	
บทสนทนา การแนะนำตัว	48
บทสนทนา ณ สถานที่ทางประวัติศาสตร์	51
หลักการใช้นำเนียงจอร์แดน	53
บทที่ 7 ภาษาอาหรับสำเนียงตูนิเซีย	
บทสนทนา การแนะนำตัว	57
บทสนทนา ณ ซูเปอร์มาร์เก็ต	60
หลักการใช้นำเนียงตูนิเซีย	62
เอกสารอ้างอิง	64

ค

หลักการใช้นิยามของ اللهجة الكويتية

المقدمة :

تعد اللهجة الكويتية فرعاً من فروع اللغة العربية وإحدى اللهجات الخليجية المشهورة، ويُعزى تشكل الملامح العامة للهجة الكويتية إلى فئتين رئيسيتين من فئات المجتمع الكويتي، و قد تأثرت كل منهما بالأخرى تأثراً كبيراً متبادلاً وهما:

أولاً: فئة الحضر (وهم منهم من العراق وإيران والمهاجرين الفرس أو بالأحرى العجم أو " العجم " حسب اللهجة الأعمية).

ثانياً: فئة البدو (و هم أبناء القبائل العربية الأصلية بشكل كبير ومنهم الحضر بنسبه ضئيلة. والقبائل المختلفة الذين استوطنوا في الديرة قبيل اكتشاف النفط ومنهم بعد اكتشاف النفط ، و أقاموا فيها بصفة دائمة و أسهموا في إعمارها ونهضتها).

الخاصية المميزة في اللهجة الكويتية هو تحويل الحروف ومثال ذلك على النحو التالي

1. أحياناً تُحوّل حرف (الكاف) إلى (جيم) :

- قبلها إلى قبلجه
- سمك إلى سمج
- كلب إلى جلب

2. صوت القاف إلى ك أحياناً :

- قهوة ← كهوة
- قال ← كال
- قمر ← كمر

3. وأحياناً أخرى إلى جيم مثل:

- قبلة ← جيلة
- طريق ← جريق
- رفيع ← رجيع

7

الفصل الرابع: اللهجة المصرية

บทที่ 4 ส่วนประกอบหลักของ การทักทาย/การทักทาย

المُرشد السياحي: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
(أنتالسلام عليكم)
إنا: أهلاً وسهلاً.

السائح: وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته
(والسلام عليكم)
إنا: أهلاً وسهلاً.

المُرشد السياحي: أنا إسمي حسن وأنت؟
(أنا إسمي حسن وأنت؟)
إنا: اسمي سامي.

السائح: إسمي سامي الدؤغري
(أنا سامي الدؤغري)
إنا: أهلاً وسهلاً.

المُرشد السياحي: حضرتك مين؟
(أنت مين؟)
إنا: أنا من مصر.

السائح: من مصر
(أنا من مصر)
إنا: أهلاً وسهلاً.

31

في الفندق ใน โรงแรม

مُوظف الاستقبال: أهلاً وسهلاً يا قديم في فندق زَيْت
(أنا أهلاً وسهلاً يا قديم في فندق زَيْت)
إنا: أهلاً وسهلاً.

السائح: أهلاً بك
(أنا أهلاً بك)
إنا: أهلاً وسهلاً.

مُوظف الاستقبال: إزاي أظيقتك يا قديم
(أنا إزاي أظيقتك يا قديم)
إنا: أهلاً وسهلاً.

السائح: عايز أوفية دلويس
(أنا عايز أوفية دلويس)
إنا: أهلاً وسهلاً.

مُوظف الاستقبال: حضرتك عايز كُناخ
(أنا حضرتك عايز كُناخ)
إنا: أهلاً وسهلاً.

السائح: بكّم الكُناخ؟
(أنا بكّم الكُناخ؟)
إنا: أهلاً وسهلاً.

34

ادوات الاستفهام في اللهجة الكويتية

الفصحى	اللهجة الكويتية	الفصحى	اللهجة الكويتية
هل	هل	هل	هل
ماذا	شينو	هل	هل
ماذا تريد	وش تبي، شين	هل	هل
لماذا	لش	هل	هل
أين	وين	هل	هل
كم	كم	هل	هل

بعض الكلمات الكويتية الشائعة

الفصحى	اللهجة الكويتية	الفصحى	اللهجة الكويتية
أبي	أبي	أبي	أبي
أكر	أكر	أكر	أكر
ماكو	ماكو	ماكو	ماكو
سيد	إلى الإمام	سيد	إلى الإمام
اللهجة الكويتية	اللهجة الكويتية	اللهجة الكويتية	اللهجة الكويتية
صح	حقاً (كثيراً ما تأتي في أسلوب تعجب).	صح	حقاً (كثيراً ما تأتي في أسلوب تعجب).
هفتي	أظن.	هفتي	أظن.
دور	أبحث	دور	أبحث
شوف	انظر	شوف	انظر
تهك، تهك	تنظر/تعتقد؟	تهك، تهك	تنظر/تعتقد؟
جاهل/أهل	مطل	جاهل/أهل	مطل
والدوايد	كثير	والدوايد	كثير
حيل	جداً	حيل	جداً
جيب/يب	أحضر	جيب/يب	أحضر
ز هكة	مال	ز هكة	مال
الرقلة - أثول	خفيف عقل	الرقلة - أثول	خفيف عقل

10

في المطعم ณภัตตาคาร

السائح : أهلين بيك
(อ๋อ เลน ปิค)
นักท่องเที่ยวนะ : ขอบคุณครับ

النادل : أهلين وسهلين سيدي
(อ๋อ เลน วาซีห์ เลน ซัยยิด)
คนขาย : ยินดีด้วยครับ

النادل : هاك المينو ؟ شو بيك
(ฮากกาต มينو / ชู บีค)
คนขาย : นี่คือนะ คุณต้องการสั่งอะไรครับ?

السائح : نعم أنا بطني شوية خضروات ومشويات على الفحم، وطبق أرز
(นาอัม อานา อัดดี ชูวะร่าห์ คฺฮฺรฺวฺวาท วา มัชชีวียาด ฮากา อัดดีห์ วา รุอบัก อาซ)
นักท่องเที่ยวนะ : ฉันต้องการชูผักและอาหารที่ย่างด้วยเตาถ่าน และข้าวสวย 1 จานครับ

النادل : بيك خلويات بعد الأكل ؟
(บีค ฮัลวียาด บะดัล อาคัล)
คนขาย : คุณต้องการสั่งของหวานทานหลังอาหารไหมครับ?

السائح : شو عندك من خلويات ؟
(ชู อันดากุน มิน ฮัลวียาด)
นักท่องเที่ยวนะ : คุณมีของหวานอะไรบ้างครับ

النادل : أهلا وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
คนขาย : เชิญเข้ามาๆ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

24

في السوق (محل ملابس) ณห้างเสื้อผ้า

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

السائح : أهلاً وسهلاً
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน)
นักท่องเที่ยวนะ : ยินดีครับ

14

في المستشفى ณโรงพยาบาล

المريض : وعليكم السلام
(วา อาลัยกุมมสฺ ลาลาม)
คนไข้ : สวัสดีครับ

المريض : عندي ألم في بطني
(อันดี อาลัม ฟิ อันบี)
คนไข้ : รู้สึกเจ็บด้านข้าง

المريض : من أسبوع تقريباً
(มิน อัสบูอฺ ตักريبัน)
คนไข้ : ประมาณ 1 สัปดาห์ครับ

المترجم : السلام عليكم
(อัลลาลามอาลัย)
ล่าม : สวัสดีครับ

المترجم : وش عندك ، وش تحس
(วิช อันดัก วิชตะฮัช)
ล่าม : คุณเป็นอะไรมาครับ?

المترجم : متى صار لك ذا الشيء
(มาตา สอโร ลัก ซา ชัย)
ล่าม : เริ่มมีอาการตั้งแต่เมื่อไร?

4

في المطار ณสนามบิน

السائح : أهلاً وسهلاً بيك
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน ปิค)
เจ้าหน้าที่ : เชิญเข้ามาๆ

السائح : أهلاً وسهلاً بيك
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน ปิค)
นักท่องเที่ยวนะ : ขอบคุณครับ

السائح : أهلاً وسهلاً بيك
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน ปิค)
นักท่องเที่ยวนะ : ขอบคุณครับ

السائح : أهلاً وسهلاً بيك
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน ปิค)
นักท่องเที่ยวนะ : ขอบคุณครับ

السائح : أهلاً وسهلاً بيك
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน ปิค)
นักท่องเที่ยวนะ : ขอบคุณครับ

السائح : أهلاً وسهلاً بيك
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน ปิค)
นักท่องเที่ยวนะ : ขอบคุณครับ

السائح : أهلاً وسهلاً بيك
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน ปิค)
นักท่องเที่ยวนะ : ขอบคุณครับ

السائح : أهلاً وسهلاً بيك
(อ๋อ ลัน วาซีห์ ลัน ปิค)
นักท่องเที่ยวนะ : ขอบคุณครับ

44